

18 APRIL 2010 – DERDE PAASZONDAG

COMMENTAAR BIJ DE ZONDAGSLEZINGEN

— Kris DEPOORTERE —

Strandjutter

„GA TERUG EN ZEG TEGEN de leerlingen en tegen Petrus: ‘Jezus gaat jullie voor naar Galilea, daar zullen jullie Hem zien, zoals Hij jullie heeft gezegd.’” Dat had de engel in het lege graf gezegd (Marcus 16, 7). En dat hadden de leerlingen ten slotte gedaan, vertelt Johannes (hoofdstuk 21). Om Jezus daar terug te zien? Of gewoon terug naar hun werk? Dood is toch dood? Na dagen stappen waren ze thuis, bij het meer van Tiberias. Petrus, Thomas, Natanaël, Johannes en Jacobus, en nog twee anderen. Met z’n zevenen in plaats van Twaalf. Ze gaan weer vissen, zoals drie jaar geleden.

Die nacht hebben ze niets gevangen. Hoe zouden ze iets kunnen vangen? De Grote Visser is dood. Het oude leven wil hen niet meer terug. Tegen de ochtend zien ze een man op de oever. Het lijkt een strandjutter. Hij houdt zijn handen aan zijn mond en roept: „Hebben jullie iets te eten voor mij?” „Nee”, antwoorden de leerlingen. De standjutter: „Gooi het net aan stuurboord uit, dan lukt het wel.” Gooi jullie leven over een andere boeg. Het oude leven wil jullie niet meer. „Wat denkt die man wel? Wij zijn vissers! Hij niet. Maar je weet nooit.” Ze werpen het net uit en er zit zo veel vis in dat ze het net niet kunnen ophalen.

Johannes zegt tegen Petrus: „Het is Jezus, daar op de oever!” Simon Petrus springt in het water en zwemt naar de kust. De andere leerlingen komen met de boot en sleepen het net vol vis achter zich aan. Zo komen ze aan land. Maar wat is dat? Er brandt al een vuurtje met vis erop en brood! En die vreemdeling zei dat hij niets te eten had!

Maar het is geen gewoon vuurtje. Het is een houtskoolvuur, *anthrakia* in het Grieks (antraciet). Het woord wordt maar tweemaal gebruikt in de Bijbel. De eerste keer toen Petrus Jezus verloochende. Hij stond dan bij een houtskoolvuur voor de rechtszaal. Driemaal zei Petrus toen: „Ik ken die Jezus niet” (Johannes 18, 18).

Op de oever van het meer trekken de Zeven intussen het net aan land. Het zit vol grote vissen, welgeteld 153, en toch scheurt het net niet. 153? Waarom? Net zoveel, als alle toen bekende soorten vissen. Vissen uit alle streken van de wereld. Mensen van alle kanten. Het lijkt een visioen. Maar de tekst zegt erbij: „Zorg toch dat het net niet scheurt. Scheuren is *schizein* in het Grieks, schisma’s, kerkscheuringen. Houd die mensen in hun verscheidenheid bijeen.

„Kom, eet iets”, zegt de standjutter. En Hij neemt brood. Hij dankt God en deelt het uit, vrucht van de aarde en van mensenhanden. En ook de vis, vrucht van de zee en van mensenwerk. Brood en vis. Vis is *ichtus* in het Grieks. Je vindt de tekening op zoveel graven van christenen in Rome. De letters zijn de eerste letters van de Griekse uitdrukking „Jezus Christus, Zoon van God, jullie Redder”. Het allerkortste credo. Jezus is Brood en Vis. Dan gaan de ogen van de leerlingen helemaal open. Hij leeft! Jezus!

Het houtskoolvuur smeult. Na het eten zegt Jezus aan Petrus: „Simon, zoon van Johannes, heb je Mij lief, meer dan de anderen hier?” Petrus antwoordt fier: „Ja, natuurlijk, Heer. U weet dat ik van U houd.” Jezus zegt: „Weid mijn lammeren.” Zorg voor je makkers en voor de 153.

Het blauwe meer in de ochtendzon. Jezus opnieuw: „Simon, heb je Me lief?” Petrus, ietsje stiller: „Ja, Heer. U weet dat ik van U houd.” Jezus: „Hoed mijn schapen.”

En dan vraagt Jezus voor de derde keer: „Simon, houd je van Me?” Petrus herinnert zich ongetwijfeld de haan die kraaide bij het houtskoolvuur, nadat hij driemaal gezegd had dat hij Jezus niet kende. Nu zegt Petrus: „Heer, U weet alles. U weet toch dat ik van U houd.” Jezus zegt: „Weid mijn schapen. Volg Mij.”

Petrus wordt de eerste leider van de Kerk. Hij is niet meer de stoere steenrots, *petra* in het Grieks. Hij is stuurman van het schip in het besef dat hem heel veel vergeven werd. Hij is leider geworden door Jezus vergevende liefde.

Het houtskoolvuurtje is gedoofd. De boten liggen op het strand. De zeven leerlingen staan erbij. Ze vertrekken ieder in een andere richting. Jacobus wordt de eerste bisschop van Jeruzalem, Petrus naar Rome, Johannes naar Turkije, Thomas vaart naar Zuid-India. Er staat een kapel op het strand in India waar hij in 52 stierf.

„Volg Mij,” zei Jezus, zegt Jezus, „vooral als Ik je veel vergeven heb.”

Schriftlezingen © Katholieke Bijbelstichting's Hertogenbosch, www.bijbel.net

EERSTE LEZING

HANDELINGEN VAN DE APOSTELN

5, 27b-32.40b-41

In die dagen ondervroeg de hogepriester de apostelen: „Hebben wij u niet uitdrukkelijk verboden in de Naam van Jezus onderricht te geven? Door uw toedoen is heel Jeruzalem vol van uw leer. Bovendien wilt gij ons het bloed van die man aanrekenen.”

Maar Petrus en de andere apostelen gaven ten antwoord: „Men moet God meer gehoorzamen dan de mensen. De God van onze vaders heeft Jezus ten leven gewekt, aan wie gij u vergrepen hebt door Hem aan het kruis te slaan. Hem heeft God als Leidsman en Verlosser verheven aan zijn rechterhand om aan Israël bekering en kwijtschelding van zonden te schenken. Van dit alles zijn wij getuigen, maar ook de heilige Geest die God geschonken heeft aan wie Hem gehoorzamen.”

Maar men verbood de apostelen te spreken in de naam van Jezus en stelde hen in vrijheid. Zij verlieten de Hoge Raad, verheugd dat ze waardig bevonden waren smaad te lijden omwille van Jezus' Naam.

TWEDE LEZING

APOKALYPS 5, 11-14

Ik, Johannes, zag toe en hoorde de stem van talloze engelen rondom de troon en de stem van de levende wezens en van de oudsten; en hun getal was tienduizenden tienduizendtallen en duizenden duizendtallen; en zij riepen luid: „Waardig is het Lam dat geslacht werd, te ontvangen de macht en de rijkdom, de wijsheid en de kracht, en eer en heerlijkheid en lof.”

En elk schepsel in de hemel en op de aarde en onder de aarde en in de zee, het hele heelal hoorde ik roepen: „Aan Hem die gezeten is op de troon en aan het Lam zij de lof en de eer en de roem en de kracht in de eeuwen der eeuwen!” En de vier levende wezens zeiden: „Amen.”

En de oudsten vielen in aanbidding neer.

EVANGELIE

JOHANNES 21, 1-19

In die tijd verscheen Jezus andermaal aan de leerlingen bij het meer van Tiberias. De verschijning verliep als volgt. Er waren bijeen Simon Petrus, Tomas die ook Didymus genoemd wordt, Natanaël uit Kana in Galilea, de zonen van Zebedeüs en nog twee van zijn leerlingen. Simon Petrus zei tot hen: „Ik ga vissen.” Zij antwoordden: „Dan gaan wij mee.” Zij gingen dus op weg en klommen in de boot, maar ze vingden die nacht niets. Toen het reeds morgen begon te worden, stond Jezus aan het strand, maar de leerlingen wisten niet dat het Jezus was. Jezus sprak hen aan: „Vrienden, hebt gij soms wat vis?” „Nee”, zeiden ze. Toen beval Hij hun: „Werpt het net uit, rechts van de boot, daar zult ge iets vangen.” Nadat ze dit gedaan hadden, waren ze niet meer bij machte het net op te halen vanwege de grote hoeveelheid vissen. Daarop zei de leerling van wie Jezus veel hield tot Petrus: „Het is de Heer!”

Toen Simon Petrus hoorde dat het de Heer was, trok hij zijn bovenkleed aan – want hij droeg slechts een onderkleed – en sprong in het meer. De andere leerlingen kwamen met de boot, want zij waren niet ver van de kust, slechts ongeveer tweehonderd el, en sleepten het net met de vissen achter zich aan. Toen zij aan land waren gestapt, zagen zij dat er een houtskoolvuur was aangelegd met vis erop en brood. Jezus sprak tot hen: „Haalt wat van de vis die gij juist gevangen hebt.” Simon Petrus ging weer aan boord en sleepte het net aan land. Het was vol grote vissen, honderddrieënvijftig stuks, en ofschoon het er zoveel waren, scheurde het net niet. Jezus zei hun: „Komt ontbijten.” Wetend dat het de Heer was, durfde geen van de leerlingen Hem vragen: „Wie zijt Gij?” Jezus trad dichterbij, nam het brood en gaf het hun en zo ook de vis. Dit nu was de derde keer dat Jezus aan de leerlingen verscheen sinds Hij uit de doden was opgestaan.

Na het ontbijt zei Jezus tot Simon Petrus: „Simon, zoon van Johannes, hebt gij Mij meer lief dan deze mij liefhebben?” Hij antwoordde: „Ja Heer, Gij weet dat ik U bemin.” Jezus zei hem: „Weid mijn lammeren.” Nog een tweede maal zei Hij tot hem: „Simon, zoon van Johannes, hebt gij Mij lief?” En deze antwoordde: „Ja, Heer, Gij weet dat ik U bemin.” Jezus hernam: „Hoed mijn schapen.”

Voor de derde maal vroeg Hij: „Simon, zoon van Johannes, hebt gij Mij lief?” Nu werd Petrus bedroefd, omdat Hij hem voor de derde maal vroeg: „Hebt gij Mij lief?” en hij zei Hem: „Heer, Gij weet alles; Gij weet dat ik U bemin.” Daarop zei Jezus hem: „Weid mijn schapen. Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u: Toen ge jong waart, deedt ge zelf uw gordel om en gingt waarheen ge wilde, maar wanneer ge oud zijt, zult ge uw handen uitstrekken, een ander zal u omgorden en u brengen waarheen ge niet wilt.” Hiermee zinspeelde Hij op de dood waardoor hij God zou verheerlijken. En na deze woorden zei Hij hem: „Volg Mij.”